

Druhu!

Jesteś już drużynowym? Gratulujemy! I namawiamy -już dziś zacznij przygotowywać się do otwarcia próby podharc mistrzowskiej - nie spoczywaj na laurach. Twoi chłopcy warci są tego, byś stale podnosił swoje kompetencje. Skoro wymagasz od nich, aby stale się rozwijali – Ty powinieneś robić to samo. Wierzmy, że stać Cię na wyższy stopień.

Jeśli nie jesteś już drużynowym i nie miałeś okazji wcześniej zdobyć tego stopnia, nie martw się – wszystko da się nadrobić, ale będzie wymagać nieco więcej wysiłku. Zaproponujemy Ci niestandardową formułę próby. Warunek jest tylko jeden: musisz nam udowodnić, że byłeś kiedyś dobrym drużynowym i w pełni świadomym wychowawcą biegle posługującym się metodą harcerską. Bo taki właśnie powinien być podharc mistrz.

Wiesz już jak zdobywa się stopień instruktorski – jesteś przecież przewodnikiem. Nie będziemy więc poruszać oczywistych tematów. W tym liście chcemy zwrócić Twoją uwagę na specyfikę próby podharc mistrzowskiej. Uwypuklić to czym się ona różni od tej, którą niedawno zakończyłeś. Chcemy dać Ci parę wskazówek, które przydadzą się w zaplanowaniu próby. Droga, na którą wkroczysz warta jest wysiłku, bo służba instruktorska (mamy nadzieję, że już tego doświadczyłeś) potrafi przynieść wiele satysfakcji.

Jeśli po przeczytaniu listu nadal będziesz miał pytania, zadaj je opiekunowi, lub komisji pod adresem ki-maz@zhr.pl.

Na początek warto wiedzieć...

Kim jest podharc mistrz?

Podharc mistrz to instruktor charakteryzujący się zgodną z Prawem Harcerskim chrześcijańską postawą, mogącą być wzorem dla młodszych, a szczególnie dla kandydatów na instruktorów. Jest drużynowym poprawnie prowadzącym swoją drużynę i zmierzającym do mistrzostwa w tej dziedzinie. Doskonale zna metodyczne założenia harcerskiego systemu wychowania i potrafi je twórczo stosować we wszystkich gałęziach wiekowych harcerstwa.

Do tej definicji warto może dodać jedną myśl, która pomoże lepiej zrozumieć ideę tego stopnia. Podharc mistrz jest nie tylko nominalnie stopniem pośrednim pomiędzy przewodnikiem, a harcemistrzem. Jest przede wszystkim etapem w drodze od uzyskania mistrzowskich uprawnień i najwyższych kompetencji do prowadzenia wychowania metodą harcerską.

Na czym polega specyficzny charakter próby podharc mistrzowskiej?

Kiedy zdobyłeś stopień przewodnika, otrzymałeś licencję na prowadzenie pracy wychowawczej w harcerstwie. W trakcie próby nie pracowałeś jednak zupełnie samodzielnie. Nie mogłeś. Nie miałeś ku temu potrzebnych uprawnień. Wszystkie zadania wykonywałeś pod nadzorem i opieką swojego drużynowego i opiekuna. Były to więc swoiste warunki poligonowe. Teraz, kiedy jesteś już drużynowym i prowadzisz samodzielną pracę wychowawczą, przyszedł czas na dowiedzenie że to, co osiągnąłeś na poligonie w trakcie ćwiczeń, przynosi dobre owoce na pierwszej linii frontu, czyli w pełnej służbie instruktorskiej. **Pierwszym celem Twojej próby** będzie więc wykazanie, że jesteś dobrym drużynowym i prawidłowo korzystasz ze zdobytej wiedzy, umiejętności i doświadczenia, a Twoja służba przynosi dobre owoce.

Ufamy, że w przyszłości staniesz się mistrzem metody harcerskiej (harc mistrzem!), ale na razie musisz zdobyć większy bagaż doświadczeń. Pokaż nam więc, że jesteś na drodze do mistrzostwa, że świadomie do niego dążysz podnosząc swoje kompetencje, stale ulepszając swój warsztat instruktorski i poprawiając efekty pracy wychowawczej. Niech to będzie **drugim celem Twojej próby**.

Kiedy zdobywałeś stopień przewodnika nie oczekiwaliśmy od Ciebie, że będziesz z równą wprawą posługiwał się wszystkimi elementami harcerskiego systemu wychowania. Zgodziliśmy się, abyś zaczął od "specjalizacji" w tej metodyce, w której sam czułeś się najlepiej. Teraz ją wykorzystujesz w swojej pracy. Ale nie zawsze tak musi być. Może za rok lub dwa zapragniesz przejąć albo założyć nową drużynę na innym poziomie metodycznym - zuchową, harcerską, bądź wędrowniczą. Dążąc do mistrzostwa w harcerstwie powinieneś już teraz przygotować się na taką ewentualność. Jeśli brać instruktorska zacznie za jakiś czas doceniać Twoje kompetencje, będzie powierzać Ci wyższe funkcje w organizacji – hufcowego, komendanta kursu, członka Komisji Instruktorskiej. Będąc podharc mistrzem powinieneś więc znać przynajmniej w podstawowym stopniu wszystkie trzy szczeble wiekowe harcerstwa i sprawnie posługiwać się metodyką zuchową, harcerską i wędrowniczą. Jako hufcowy będziesz przecież nadzorował pracę tych drużyn, jako szef kursu - szkolił przyszłych drużynowych, jako członek Komisji Instruktorskiej - oceniał próby instruktorskie. Niech to stanie się **trzecim celem Twojej próby**.

W tej chwili prowadzisz swoją drużynę. Ale kiedyś przyjdzie czas na to, aby przekazać ją Twemu następcy. Czy będziesz miał komu? No właśnie. Już teraz trzeba o tym myśleć, tak samo jak myślał o tym Twój dawny drużynowy, kiedy opiekował się Tobą podczas próby przewodnikowskiej. Aby Twoja drużyna mogła przetrwać, aby przetrwać mogło harcerstwo, powinieneś wychować choćby jednego następcę. Ale samo przetrwanie nie może nas zadowalać. My, jako ruch i organizacja ZHR, wciąż chcemy się rozwijać. Dlatego jeden następca to za mało. Powinieneś wychować ich co najmniej dwóch, a może nawet trzech. Również na wypadek gdy któryś z nich zachoruje, wyjedzie na studia do innego miasta albo wyemigruje z rodzicami – co zrobiłbyś mając tylko jego jednego?? W sytuacji normalnego następstwa pokoleń jeden przejmie Twoją drużynę, a pozostali założą nowe. Tylko w ten sposób ruch harcerski ma szansę się rozwijać. **Czwartym celem Twojej próby** powinno być zatem wychowanie następców – opieka nad ich próbami i doprowadzenie do zdobycia przez nich stopnia przewodnika.

Opisaliśmy cztery podstawowe cele próby podharc mistrzowskiej. Prawda, że są diametralnie inne niż cele Twojej poprzedniej próby? Tam chodziło o wykazanie się zbiorem kilkudziesięciu prostych umiejętności metodycznych. W tej próbie masz tylko cztery cele, za to dość złożone i wymagające w pełni samodzielnej pracy. Widzisz różnicę?

Zanim przystąpisz do zdobywania stopnia wybierz opiekuna próby

Jesteś samodzielnym wychowawcą. Twoja próba będzie się składać z zadań, które wykonasz samodzielnie. Nikt nie musi Cię prowadzić za rękę ani nadzorować. Po co więc opiekun próby? A no właśnie! To kolejna różnica między zdobywaniem przewodnika a podharc mistrza. Rola opiekuna próby, do której teraz przystępujesz, jest inna niż w próbie, którą masz już za sobą. Jeśli masz dobre doświadczenie ze współpracy z Twoim poprzednim opiekunem, zapamiętaj je. Przyda Ci się ono wówczas, gdy sam zaczniesz prowadzić próby swoich następców. Ale od opiekuna Twojej przyszłej próby podharc mistrzowskiej powinieneś oczekiwać czegoś innego.

Rola opiekuna Twojej próby przewodnikowskiej bliższa była roli nauczyciela i trenera. Jego zadaniem było czegoś Cię nauczyć, wytrenować pewne nawyki i zachowania, a także zweryfikować czy już to umiesz i uzyskałeś odpowiednią biegłość w posługiwaniu się harcerską metodą wychowania. Skoro masz już stopień instruktorski to znaczy, że uznano, iż te umiejętności posiadasz i znasz sens ich wykorzystywania. Twój obecny opiekun nie musi Cię ich uczyć. Jego rola jest inna. Powinien mobilizować Cię do dalszego samorozwoju. To jest bliższe roli Mistrza – kogoś, kto Cię potraktuje jak autentycznego partnera we wspólnie przemierzanej drodze. Możesz czerpać od niego, jeśli chcesz - brać z niego przykład, podpatrywać na czym polega jego charyzma i jakie są źródła jego autorytetu. Mistrz nie będzie Cię jednak prowadził za rękę. Pozwoli Ci iść samodzielnie, a nawet błędzić i upadać. Nie dlatego, że jest obojętny. On wie, że największe korzyści w samodoskonaleniu pojawiają się wtedy, gdy sam odnajdujesz właściwą drogę, gdy znajdujesz siłę, żeby się podnieść z upadku. Kiedy nie dajesz rady – Mistrz Ci pomoże, wskaże drogę, poda rękę. Ale dopiero wtedy, gdy sam go o to poprosisz.

Przed wszystkim Twój opiekun nie będzie Ci już patrzył na ręce. Nie będziesz musiał z nim konsultować każdego przedsięwzięcia. Będziesz miał pełną swobodę działania, taką samą, jaką masz teraz jako drużynowy.

- Wybierz opiekuna spośród instruktorów, do których masz pełne zaufanie i jednocześnie takiego, który potrafi zaufać Tobie.
- Wybierz człowieka, który nie będzie Ci podsuwał gotowych pomysłów i irytował się, że nie chcesz ochoczo ich realizować. Takiego, który potrafi Cię zainspirować, który przygotowuje tylko grunt pod to, by wspaniałe pomysły rodziły się w Twojej głowie.
- Wybierz kogoś, kto wymaga od siebie więcej niż od innych. Taki ktoś da Ci najlepszy przykład jak się samodoskonalic nie oglądając się na zewnętrzne bodźce motywacyjne.
- Wybierz instruktora, który ma duże doświadczenie metodyczne, sam znacząco podniósł poziom swojej drużyny i środowiska. Będziesz mógł z tej wiedzy i doświadczenia skorzystać przy podnoszeniu poziomu pracy własnej drużyny i doskonaleniu własnego warsztatu instruktorskiego.
- Wybierz kogoś takiego, kto sam potrafił wychować swoich następców – to jest chyba najtrudniejsze zadanie, jakie Cię czeka. Jego rady mogą okazać się bezcenne.
- Wybierz kogoś, kto poszerzy Twoje horyzonty. Nauczy Cię patrzeć na harcerstwo nie z punktu widzenia Twojej drużyny i Twojego środowiska lecz w szerszym kontekście całego ruchu. Kiedy spojrzysz na to z tej perspektywy, szybciej wkroczysz na drogę, która doprowadzi Cię do (harc-) mistrzostwa.

Czy tacy instruktorzy w ogóle istnieją? Oczywiście! Powinieneś szukać ich wśród harcmistrzów.

Komisja Instruktorska kieruje się zasadą, że opiekunem próby podharcmistrzowskiej może być tylko harcmistrz, a jeżeli podharcmistrz - to wyłącznie z otwartą próbą harcmistrzowską. I tylko instruktor spełniający to kryterium zostanie zatwierdzony, jako opiekun Twojej próby.

Na czym polega współpraca z opiekunem?

Wiesz już, bo przeżyłeś to na własnej skórze, że zdobywanie stopnia nie polega jedynie na realizacji zadań i czytaniu lektur. Jest to złożony proces dążenia do ideału, czyli do doskonałości, którą w przypadku tego konkretnego wyzwania należy nazwać mistrzostwem w instruktorskim fachu. Wiąże się to oczywiście nierozdzielnie zarówno z rozwojem Twoich umiejętności instruktorskich, jak i z kształtowaniem postawy. Owo dążenie do mistrzostwa, to nic innego jak zaawansowany proces samorozwoju i samodoskonalenia, a jeśli tak, to nie może w nim zabraknąć Mistrza, czyli osoby, która będzie Twoim Dobrym Duchem, powiernikiem i podporą w tym procesie.

Trudno w tej chwili, na tak wysokim poziomie ogólności, powiedzieć, co konkretnie opiekun powinien zrobić dla Ciebie. To się okaże, gdy skonkretyzujesz zadania swojej próby.

Na etapie planowania próby powinien doradzić Ci, czy zaproponowane przez Ciebie zadania mają sens samorozwojowy, czy są wystarczająco ambitne i jednocześnie mają realne szanse powodzenia, czy mogą doprowadzić do udoskonalenia Twojego warsztatu instruktorskiego i podniesienia na wyższy poziom pracy Twojej drużyny. Jesteś teraz na etapie wystawiania głowy ponad swoje środowisko. Może w próbie podejmiesz działania wykraczające swoim zasięgiem poza Twoją drużynę? Być może planujesz samodzielnie lub wspólnie z drużyną zrobić coś dla szczerpu, hufca czy nawet całej chorągwi. Może się okazać, że pewne projekty ciężko będzie osadzić w rzeczywistości ich pracy. Opiekun powinien pomóc Ci dostosować Twoje pomysły do potrzeb i możliwości środowiska wykraczającego poza drużynę czy gromadę, w której działasz na co dzień.

Kiedy już skonkretyzujesz program próby, powinieneś wspólnie z opiekunem stworzyć konkretny plan waszej współpracy. Pewnie wiesz, że Twój poprzedni opiekun też taki plan posiadał. Być może nie tworzyliście go wspólnie – sam może przyznasz, że kiedy nie byłeś jeszcze instruktorem, mogłeś nie być odpowiednio dojrzały do programowania współpracy. Teraz to się zmieniło. Twoja świadomość instruktorska i posiadane doświadczenie sprawiają, że partnerem dla swojego opiekuna. Dlatego stwórzcie ten plan wspólnie. Wspólnie określcie to, co jest Waszym priorytetem w próbie, kiedy i w jakich sytuacjach będziecie się spotykać, jakie tematy dyskutować, kiedy się konsultować, co zrobicie wspólnie itd. Pamiętaj, że już wkrótce Ty sam znajdziesz się w roli opiekuna prób Twoich przybocznych. To doświadczenie wspólnego tworzenia planu współpracy z opiekunem bardzo Ci się przyda. Komisja Instruktorska wymaga posiadania przez Ciebie i opiekuna takiego planu współpracy, wychodząc z założenia, że jego spisanie zwiększa szansę na to, że owa współpraca faktycznie zaistnieje i będzie skuteczna.

Pamiętaj, że w tym procesie także Mistrz uczy się od swojego ucznia, a uczeń mobilizuje Mistrza do dalszego rozwoju. Wzrastają razem. Dobrze znasz ten mechanizm, bo funkcjonuje identycznie, jak w metodzie harcerskiej. Zasada oddziaływania wzajemnego dotyczy w równej mierze Ciebie, jako Mistrza w relacji z Twoimi zuchami i harcerzami, jak i Ciebie, jako ucznia w relacji z opiekunem Twojej próby. Może się więc zdarzyć, że to Ty będziesz musiał zabiegać o kontakt z opiekunem i mobilizować go do współpracy. Dlatego, tak ważne jest posiadanie wspólnie uzgodnionego planu współpracy. Jego spisanie jest równoznaczne z powstaniem wzajemnego zobowiązania.

- Opracuj ze swoim opiekunem program próby i program współpracy – oba dokumenty powinny być ze sobą spójne i komplementarne wobec siebie.
- Przyjdźcie razem na spotkanie z Komisją Instruktorską otwierającą próbę. Wiesz już, jak takie spotkanie przebiega i jak ważna jest obecność na nim opiekuna.

- Podczas realizacji próby, staraj się trzymać nie tylko terminów realizacji zadań. Pilnuj również planu współpracy z opiekunem. Wzajemnie się mobilizujcie do jego wypełnienia.
- Gdy zrealizujesz wszystkie zadania próby, umów się na dłuższe spotkanie z opiekunem, aby podsumować jej przebieg i uzyskane efekty. Wnioski te przydadzą Ci się, kiedy będziesz referował przed komisją swoje dokonania. Podsumujcie też Waszą współpracę i postarajcie się wspólnie wypunktować jakie wynieśliście z niej korzyści.
- Ostatnim akordem tej współpracy powinno być spotkanie z komisją w celu zamknięcia próby. Świadectwo opiekuna podczas tego spotkania jest niezwykle ważne.

Jak ułożyć program próby podharc mistrzowskiej?

Wróćmy do tego, co już napisaliśmy o specyficznym charakterze próby podharc mistrzowskiej. Stawiamy przed nią cztery podstawowe cele. Wykaż w niej, że:

- sprawdzasz się jako przewodnik i jesteś dobrym drużynowym,
- chcesz i potrafisz dążyć do mistrzostwa w stosowaniu metody (prowadzeniu swojej drużyny),
- znasz i potrafisz stosować wszystkie elementy harcerskiego systemu wychowania we wszystkich trzech metodykach: zuchowej, harcerskiej i wędrowniczej,
- potrafisz wychowywać swoich następców i skutecznie to robisz.

Pierwszy i drugi cel możesz realizować łącznie, próbując podnieść na wyższy poziom pracę swojej drużyny. Niezależnie od tego, czy przejąłeś po poprzedniku doskonałą drużynę puszczańską czy właśnie założyłeś drużynę w nowym środowisku i zaczynasz skromnie od zastępu zastępowych, zawsze można wskazać w jej działaniu coś, co niedomaga, co można poprawić albo co można jeszcze bardziej ulepszyć. Nie chodzi oczywiście o odmalowanie harcówki, tylko o funkcjonowanie systemu metodycznego, czyli Twojego warsztatu pracy wychowawczej. Na przykładzie drużyny harcerskiej:

- Oceń krytycznie jak działają podstawowe narzędzia metodyczne w Twojej drużynie: system zastępowy, system sprawności, system stopni. Znajdź te obszary, które można naprawić lub udoskonalić.
- Masz Radę Drużyny i zastęp zastępowych? Jeśli tak, to czy działają z sensem spełniając te funkcje wychowawcze, do jakich zostały zaprojektowane?
- Czy zbiórki zastępów odbywają się systematycznie, czy są ciekawe, jaka jest na nich frekwencja?
- Czy i ile sprawności zdobywają Twoi harcerze, czy robią to z pasją, czy też dlatego, że tak wypada, czy odkrywają swoje talenty i rozwijają swoje zainteresowania?
- Czy wszyscy Twoi harcerze posiadają stopnie odpowiednie do ich wieku, czy chcą je zdobywać, czy przykładają się do prób, jaki jest poziom znajomości technik harcerskich i

umiejętności polowych w drużynie, czy próby indywidualne faktycznie stymulują wszechstronny rozwój chłopców, czy potrafisz ukierunkowywać ten rozwój?

- Pomyśl o gospodarce drużyny: czy macie dość sprzętu, czy harcerze go szanują, czy go pomnażają, czy go konserwują? Czy drużyna umożliwia im zarobienie na obóz?
- Jeździecie na samodzielne obozy letnie? Czy drużyna jest samowystarczalna kadrowo, programowo, sprzętowo i finansowo?
- A jak jest z kadrą zastępowych, ilu masz przybocznych, którzy mają predyspozycje do zostania instruktorami? Czy byłeś z nimi na obozie wędrownym?
- Jak wygląda wychowanie religijne w drużynie, czy jest prowadzone planowo i z wyczuciem, czy macie własnego kapelana lub duszpasterza?
- Jak oceniasz postawy swoich harcerzy? Czy wszyscy są przejęci Prawem Harcerskim, czy masz pomysł, jak pracować z tymi, którzy są „letni”?
- Czy przy drużynie działa gromada zuchowa? A starsi, ci, którzy nie zostaną instruktorami, czy masz dla nich miejsce w drużynie wędrowniczej?

Podobnych pytań można postawić o wiele więcej. Ale nawet z przytoczonych powyżej wyłoni się w każdej drużynie, nawet tej, która uchodzi za najlepszą, lista ambitnych i interesujących zadań dla każdego instruktora, który ma aspiracje wychowawcze. A jeśli wszystko to, co powinno, działa idealnie, to znaczy, że jesteś tak doskonałym instruktorem, iż stać Cię na to, aby stworzyć i wypróbować coś nowego, może nowe narzędzie metodyczne, może nowy program. Droga do doskonałości nigdy nie ma końca, bo ideał jest nieosiągalny. Można tylko do niego dążyć. Udowodnij, że to rozumiesz i że stać Cię na takie podejście do służby instruktorskiej. Zaplanuj efekty, jakie zamierzasz osiągnąć w tej dziedzinie, pomyśl czy masz pomysł jak do nich doprowadzić i w ten sposób będziesz miał gotowe projekty zadań.

Realizacja celu trzeciego, też otwiera przed Tobą dosłownie nieograniczone możliwości. Zadania, które podejmiesz, by ten cel zrealizować, nie muszą być jednak tak ambitne i kreatywne. Po prostu zaplanuj coś, co pozwoli Ci nie tylko poznać zasady dwóch pozostałych metodyk od strony teoretycznej (to możesz „dostać” na kursie podharmistrzowskim), ale dostarczy także podstawowych doświadczeń w pracy metodycznej na tych poziomach wiekowych harcerstwa. Najbardziej efektywne byłoby wzięcie aktywnego udziału w kolonii zuchowej, obozie harcerskim czy wyprawie wędrowniczej w charakterze instruktora. Ale być może nie zawsze będzie to możliwe. Pomyśl, jak osiągnąć to samo w inny sposób - i gotowe!

Zadanie, dzięki któremu będziesz mógł zrealizować cel czwarty, nie wymaga wielkiej kreatywności na etapie planowania. Po prostu, zmobilizuj dwóch, trzech swoich przybocznych do otwarcia prób przewodnikowskich, zostań ich opiekunem i doprowadź do zdobycia przez nich stopni. Oczywiście wymaga to pewnego talentu i ogromnej kreatywności na etapie realizacji. Ale o to właśnie chodzi! Taka jest próba podharmistrzowska.

Chcesz zrealizować jeszcze inne cele w swojej próbie? Masz pomysł na inny obszar rozwoju? Nie ma do tego żadnych przeciwwskazań. Skonsultuj swoje propozycje z opiekunem i masz program próby gotowy.

Kilka prostych podpowiedzi, które pomogą Ci właściwie zdefiniować zadania próby

- Zadania muszą być konkretnie i jasno sformułowane, co ułatwi zarówno zrozumienie ich sensu, jak i właściwe ich wykonanie oraz weryfikację.
- Projektując zadania należy określić konkretne, mierzalne efekty, jakie ma przynieść ich realizacja i wskazać miernik oceny tych efektów. To pozwoli ocenić ich wykonanie w sposób obiektywny. Na przykład, planując zadanie „ulepszenie działania systemu sprawności w drużynie” określasz, że zostanie ono uznane za pomyślnie zrealizowane, jeśli doprowadzisz do sytuacji, w której w czasie trwania próby każdy z Twoich harcerzy sam wybierze i zdobędzie co najmniej po 10 sprawności, że każda zdobyta sprawność znajdzie się na mundurze, zostanie założona księga fachowców drużyny i każda zdobyta sprawność zostanie tam własnoręcznie wpisana przez harcerza, który ją zdobył (a Ty musisz tego dopilnować – w końcu miernik realizacji Twojego zadania). Miernika nie należy mylić z materiałem potwierdzającym. W naszym przykładzie materiałem potwierdzającym może być książka pracy drużyny zawierająca rozkazy drużynowego, księga fachowców i zdjęcie drużyny, na którym harcerze prezentują prawe rękawy mundurów z naszytymi sprawnościami.
- Zadania nie mogą polegać tylko na projektowaniu („Opracuję program obozu kadrowego, którego celem będzie podniesienie kompetencji zastępowych i zapalenie przybocznych do otwarcia prób instruktorskich”), ale również na realizacji („Obóz ten zorganizuje i poprowadzę.”).
- Zadania muszą być realne, to znaczy możliwe do wykonania, a zaplanowane efekty osiągalne – ważne jest to, co się zrobi, a nie to, co by się zrobić chciało. Raz jeszcze warto przemyśleć miernik wykonania zadania – czy jest określony realistycznie?
- Nieodłącznym elementem realizacji zadań powinna być regularna praca z opiekunem. Po raz kolejny odwołujemy się do planu Waszej współpracy (sam wiesz, jakie to ważne i użyteczne narzędzie!).
- Zdobywając stopień powinieneś być w pełni przekonany do wszystkich elementów próby – to w końcu Twoja próba, a nie opiekuna.
- Zadania powinny być sformułowane w pierwszej osobie („zrobię...”, „będę prowadził ....”, „opracuję...”, „wdrożę...”), co ma dość istotny aspekt motywacyjny.

Jak widzisz, rady te niewiele różnią się od tych, które otrzymałeś przy projektowaniu poprzedniej próby. Nic dziwnego, to są wskazówki uniwersalne, użyteczne w każdej niemal dziedzinie planowania.

Jeśli już przedyskutowałeś z opiekunem program próby i uzgodniliście treść zadań oraz opracowaliście plan współpracy, jesteś gotowy do spotkania z Komisją Instruktorską, zatwierdzenia i otwarcia próby podharc mistrzowskiej. Żadnych innych wskazówek nie potrzebujesz. Wiesz, jak jaki przebieg mają spotkania, wiesz jak realizuje się próbę. Nic się w tej materii nie zmieniło. A więc do dzieła!

Czuwaj!

Formalności związane z próbą instruktorską

Przed rozpoczęciem zdobywania stopnia należy zapoznać się z Regulaminem Stopni Instruktorskich ZHR oraz wytycznymi do prób instruktorskich prowadzonych na Mazowszu (rozkaz Komendanta MChH L19/2010). Następnym krokiem jest wybranie opiekuna próby i ułożenie z nim programu próby oraz planu pracy opiekuna z podopiecznym.

Pamiętaj, opiekunem próby podharc mistrzowskiej powinien być harcmistrz lub podharc mistrz z otwartą próbą harcmistrzowską.

Otwarcie Próby

Przed planowanym terminem posiedzenia Komisji Instruktorskiej należy przesłać komplet dokumentów do Sekretarza Komisji Instruktorskiej. Dla otwierających próbę komplet dokumentów oznacza wypełnioną odpowiednią KARTĘ PRÓBY wraz z:

- projektem próby (pamiętaj o lekturach),
- opinią opiekuna,
- planem pracy opiekuna z podopiecznym.

Termin spotkania z Komisją Instruktorską zostanie wyznaczony nie wcześniej niż siedem dni po dostarczeniu kompletnej karty próby wraz ze wszystkimi załącznikami.

Zamknięcie próby

Przed spotkaniem z komisją, na którym odbywa się zamknięcie próby, kandydat powinien przesłać do Sekretarza Komisji Instruktorskiej następujące dokumenty:

- raport z wykonania zadań próby (zwięźle opisujący realizację zadań i stopień uzyskania założonych efektów zgodnie z przyjętym miernikiem),
- opinię przełożonego,
- materiały ustalone przy otwarciu próby, które pozwolą na zweryfikowanie wykonania zadań np. plany pracy, projekty materiałów metodycznych i szkoleniowych, skrypty przygotowane w trakcie próby, czadowe zdjęcia itd.

Pisząc raport zacytuj przyjęte zadania tak, jak napisałeś w planie próby i dopiero pod opisem każdego z nich opisz jak je zrealizowałeś. Nie musisz nadmiernie się rozpisywać, ale postaw się w

miejscu członków komisji i zadaj sobie pytanie: czy na podstawie takiego opisu ktoś może sobie wyrobić zdanie o tym, co zrobiłem? To zawsze pomaga.

Termin spotkania z Komisją Instruktorską zostanie wyznaczony nie wcześniej niż siedem dni po dostarczeniu kompletu wymaganych dokumentów.

Materiały, które przesyłasz komisji, powinny być w miarę możliwości zawarte **w jednym pliku**, a jego nazwa powinna zawierać Twoje imię i nazwisko. Jeśli chcesz do tego dołączyć inne dokumenty - wszystkie pliki oznacz swoim imieniem i nazwiskiem (najlepiej napisz w nagłówku – będą się automatycznie powtarzać na każdej stronie). Tak przygotowane pliki wyślij na adres: ki-maz@zhr.pl

POWODZENIA

Komisja Instruktorska